

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822010083
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5822010083.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Eriky Bebčákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2023 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným Q. W., nar. X.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č.k. 4Nt/4/2022-68 zo 16.3.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Námestovo, č.k. 4Nt/4/2022-68 zo 16.3.2023.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného Q. W., nar. X.X.XXXX, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/137/2017 z a m i e t a , nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Námestovo uznesením, č.k. 4Nt/4/2022-68 zo 16.3.2023 podľa § 394 ods. 1 Tr. por. zamietla návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania.

Prvostupňový súd tak v predmetnej veci opätovne rozhodol po tom, čo jeho predchádzajúce rozhodnutie na podklade sťažnosti odsúdeného Krajský súd v Žiline uznesením, sp.zn. 1Tos/110/2022 zo dňa 15.11.2022 zrušil a prvostupňovému súdu uložil vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Preskúmaním napadnutého uznesenia a predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený Q. W. sa návrhom doručeným súdu 21.3.2022 domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/137/2017, v ktorom bol vydaný proti nemu odsudzujúci rozsudok za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3) písm. c) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieňaným odkladom na skúšobnú dobu 28 mesiacov (rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/137/2017 zo dňa 8.2.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/28/2018 z 23.8.2018). Zároveň mu bolo uložené ochranné proti-alkoholické liečenie ústavnou formou. Na základe uznesenia Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/137/2017-196 z 8.4.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3Tos/84/2021 zo 4.1.2022 bolo rozhodnuté, že odsúdený sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieňaného odsúdenia a bol mu nariadený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že hoci odsúdený za nový dôkaz pokladal vyhlásenie Y. W. zo dňa 16.8.2021, v ktorom otec tvrdí, že si zranenia spôsobil sám, v kontexte s dôkazným stavom v trestnej veci Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/137/2017 a následným odopretím výpovede svedka Y. W., tento nemožno pokladať za nový dôkaz, ktorý by viedol k povoleniu obnovy konania. V konkrétnostiach súd poukázal, že výpoveď svedka poškodeného obsahovo potvrdil aj svedok Y. R., ktorý

prišiel na miesto incidentu v krátkom čase po skutku. Výpoveď poškodeného korešpondovala so závermi odborného vyjadrenia, lekáorskými správami a rozsah objektívne zistených a lokalizovaných zranení, ktoré utrpel poškodený, korešpondovali s popisom jeho skutkového deja.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odsúdený sťažnosť ihneď do zápisnice o verejnom zasadnutí zo 16.3.2023 (na č.l. 61 súdneho spisu) a túto následne odsúdený sám za seba písomne odôvodnil podaním doručeným súdu dňa 30.3.2023 (na č.l. 63-65 súdneho spisu). Zároveň sťažnosť odôvodnil aj prostredníctvom obhajkyne (podanie doručené súdu dňa 15.5.2023 na č.l. 73-74 súdneho spisu).

Odsúdený v dôvodoch sťažnosti uviedol, že nebolo brané do úvahy čestné vyhlásenie jeho otca a toto bolo spochybnené. Tým pádom by mal byť spochybnený aj notársky úrad, osvedčovacia kniha, kde je potvrdené, že otec sa priznal, že ublíženie na zdraví si spôsobil sám. Súd už bol vopred rozhodnutý v jeho neprospech, keďže súd otca nepredvolal. Ako hlavný poškodený sa mohol vyjadriť v jeho prospech, čo by preukázalo jeho nevinu a dokazovalo krivé obvinenie. Súd ani prokurátor neriešili, že podľa výpovede matky T. A. mal otca navádzať, ako vypovedať, policajt R.. Nadobudol presvedčenie, že okresný súd je pravdepodobne zaujatý voči jeho osobe a samozrejme si nechce uznať pochybenie v týchto konaniach aj napriek dôkazom o jeho nevine, čím úmyselne alebo omylom opätovne prehláda a spochybňuje dôkaz - notársky overenú listinu, kde jeho otec prehlásil, že dňa 28.2.2017 o 17.00 hod. si ublíženie na zdraví spôsobil sám a krivou výpoveďou na polícii ho obvinil. Vypovedal ako svedok, ktorý nesmie klamať. Preto žiada krajský súd, aby konal a sám rozhodol vo veci.

Odsúdený odôvodnil sťažnosť aj prostredníctvom ustanovenej obhajkyne. Odsúdený považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za nesprávne, nakoľko je toho názoru, že nerozhodol v súlade s intenciami odvolacieho súdu uvedenými v uznesení Krajského súdu v Žiline zo dňa 15.11.2022, sp.zn. 1Tos/110/2022. Z uznesenia krajského súdu vyplýva, že odvolací súd považuje čestné vyhlásenie Y. W. - otca odsúdeného za nový dôkaz, nakoľko ide o listinný dôkaz s novým obsahom oproti výpovedi poškodeného Y. W. v základnom konaní a túto zmenu mal súd náležitým spôsobom vyhodnotiť. Odsúdený namieta postup prvostupňového súdu, ktorý na základe návrhu odsúdeného na vykonanie dôkazov zo dňa 28.2.2023, podaného prostredníctvom obhajcu, na verejné zasadnutie konané 16.3.2023 nepredvolal navrhnutých svedkov Y. W. a T. A., na čo mal dostatok času. Svedkyňa T. A. síce na verejnom zasadnutí vypovedala ako svedkyňa, ale dostavila sa bez predvolania. Svedkyňa T. A. nestrane opísala postoj a vyjadrenia poškodeného Y. W. k udalostiam a skutku, za ktorý bol Q. W. odsúdený v základnom konaní. Zároveň potvrdila, že Y. W. sa rozhodol uskutočniť písomné prehlásenie dobrovoľne. Prvostupňový súd sa teda nedostatočne vysporiadal s výpoveďou menovanej svedkyne, hoci ju v uznesení citoval. Obhajoba je toho názoru, že motívom konania Y. W. uskutočniť písomné prehlásenie bolo jeho uvedomenie si, že jeho syn bol odsúdený za skutok, ktorý nespáchal, a to predovšetkým na základe výpovede poškodeného.

Odsúdený trvá na tom, že ním predložený dôkaz je novým dôkazom, ktoré môže odôvodniť iné rozhodnutie o vine v konaní Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/137/2017, a teda je relevantným podkladom pre povolenie obnovy tohto konania. Odsúdený sa snažil súdu s odstupom času opísať udalosti, za ktorých došlo zo strany poškodeného k vyhotoveniu a odovzdaniu písomného prehlásenia, a opakovane poukazuje na to, že Y. W.

na tomto prehlásení zotrval aj na verejnom zasadnutí dňa 30.6.2022. Nemožno teda pri rozhodovaní súdu dávať na ťarchu odsúdenému skutočnosť, že Y. W. využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Na základe týchto skutočností obhajoba navrhla, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že povolí obnovu konania skončeného rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 8.2.2018, sp.zn. 6T/137/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/28/2018, právoplatným dňa 23.8.2018.

Vyjadrenie prokurátora k sťažnosti odsúdeného nie je súčasťou spisu.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti predmetnému rozhodnutiu je sťažnosť prípustná (§ 185 ods. 1, ods. 2 druhá veta Tr. por., v spojení s § 402 ods. 3 Tr. por.), sťažnosť podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení

všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Q. W. je čiastočne dôvodná, ale z iných ako v nej uvedených dôvodov. Len formálny nedostatok napadnutého uznesenia v jeho výrokovej časti bol dôvodom pre postup podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Okresný súd na podklade dostatočne zisteného stavu veci síce vecne správne rozhodol, keď návrh odsúdeného Q. W. na obnovu konania zamietol, vo výrokovej časti uznesenia však opätovne pochybil, keď pri nedôslednom zaobraní sa nedostatkami svojho predchádzajúceho rozhodnutia opätovne uviedol nesprávne zákonné ustanovenie, podľa ktorého mu prináležalo rozhodnúť, i napriek tomu, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sám citoval ust. § 399 ods. 1, ods. 2 Tr. por. Z toho vyplýva, že v konečnom dôsledku z neho vychádzal. Na toto pochybenie krajský súd upozornil aj vo svojom skoršom rozhodnutí s poukazom na § 176 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého uznesenie musí obsahovať okrem iného výrok uznesenia s uvedením zákonných ustanovení, ktoré boli použité, a ak ide o rozhodnutie vo veci samej, aj skutok a jeho právnu kvalifikáciu. Ide tak o formálny nedostatok, nakoľko tento nemal žiaden dopad na odsúdeného ani spôsob rozhodnutia, a preto tento nedostatok krajský súd opravil svojou činnosťou a nápravu vyjadril vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnoú podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Zásadným nedostatkom predchádzajúceho rozhodnutia okresného súdu bola absencia úvahy súdu v smere hodnotenia nového predloženého dôkazu - čestného prehlásenia poškodeného Y. W. vo vzťahu ku všetkým ostatným vykonaným dôkazom v základnom konaní. Inak povedané, jeho odôvodnenie neobsahovalo zodpovedanie základných otázok pre odsúdeného podávajúceho návrh na obnovu konania, prečo nový poskytnutý dôkaz nemal vplyv na povolenie obnovy konania. V tomto smere prvostupňový súd rešpektoval právny názor nadriadeného súdu a napravil svoje pochybenie.

Krajský súd, nadväzujúc na svoje právne úvahy vyslovené vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, sumarizuje, že okresný súd správne vyhodnotil vplyv nového dôkazu predloženého odsúdeným na už ustálený skutkový stav veci v základnom konaní a vyvodil správny záver, že tento dôkaz nebol spôsobilý odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. o treste. Krajský súd dopĺňa, že predložený dôkaz - jeho forma a obsah nevyzneli presvedčivo, aby znegoval výsledky dokazovania v základnom konaní. Zjednodušene povedané, ide o situáciu, keď poškodený zmenil výpoveď, túto poskytol súdu len v písomnej forme s osvedčeným podpisom bez ďalšieho. Zvolená forma preukazuje len skutočnosť, že obsah čestného vyhlásenia poškodený podpísal, ale pravdivosť obsahu poskytnutej informácie, jej závažnosť, hodnovernosť a presvedčivosť môže zhodnotiť jedine súd. Takýto obsah dôkazu musí byť zhodnotený nielen vo vecných, časových súvislostiach predloženia tohto dôkazu, ale aj vo vzťahu k pôvodnej výpovedi poškodeného, ako aj ďalším vo veci vykonaným dôkazom. Pokiaľ k zásadnej zmene výpovede poškodeného došlo až po tom, ako súd odsúdenému Q. W. neprávoplatne nariadil výkon pôvodne podmieneného trestu odňatia slobody, svedok Y. W. bližšie zmenu svojej výpovede spontánne nevysvetlil, využil právo a odoprel vypovedať pre pomer k odsúdenému, takýto dôkaz nevyznieva hodnoverne a presvedčivo. Preto pôvodná spontánna výpoveď poškodeného v základnom konaní nemohla byť znegovaná len zmenou náhlou, nevysvetlenou reakciou poškodeného, že si zranenia spôsobil sám. Vo vyššie uvedených súvislostiach, ako aj s ohľadom na pomer obvineného a svedka vyznieva táto zmena účelovo a špekulatívne.

K ostatným sťažnostným námietkam procesného charakteru krajský súd uvádza jednotlivo nasledovné: K námietke nevykonania navrhnutých dôkazov obhajobou (návrh obhajoby z 28.2.2023) - jedine súd má právo rozhodnúť, či navrhnuté dôkazy vykoná, alebo ich odmietne. Z procesného postupu súdu zachyteného v zápisnici o verejnom zasadnutí konanom 16.3.2023 vyplýva, že súd vypočul prítomnú svedkyňu T. A. - matku odsúdeného - hoci ju sám na verejné zasadnutie nepredvolal. Teda vyhovel návrhu obhajoby. Ďalej z obsahu zápisnice vyplynulo, že odsúdený prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že netrvá na osobnom výsluchu svedka Y. W. a na výzvu súdu ďalšie návrhy a doplnenie dokazovania nemali (viď na č.l. 60 súdneho spisu). Pre úplnosť treba dodať, že obhajoba opätovne navrhla (návrh obhajoby z 28.2.2023) výsluch svedka Y. W.

ku skutočnostiam uvádzaným v jeho písomnom prehlásení zo 16.8.2021. K týmto skutočnostiam mal možnosť svedok sa vyjadriť, nakoľko ho súd riadne predvolal na verejné zasadnutie konané dňa 30.6.2022, ktorého sa aj svedok zúčastnil. Po zákonom poučení však využil právo odoprieť vypovedať, pretože odsúdený je jeho syn. Teda svedok mal možnosť sa k týmto skutočnostiam vyjadriť, tieto vysvetliť, ale túto nevyužil. V týchto súvislostiach by opätovný výsluch svedka bolo možné hodnotiť aj ako donucovanie svedka k výpovedi. Z uvedených dôvodov predmetná námietka je absolútne nedôvodná. Zvolenému procesnému postupu súdu nie je možné vytknúť žiadne nedostatky. V žiadnom prípade nie je možné hovoriť o zaujatosti súdu voči odsúdenému, nakoľko ide len o námietku odsúdeného voči procesnému postupu, s ktorým vyjadril svoju nespokojnosť.

Okresný súd nechyboval, ani keď nevyhodnotil výpoveď svedkyne T. A., nakoľko výpoveď menovanej svedkyne nepriniesla žiadnu závažnú informáciu pre rozhodnutie súdu. Pokiaľ súd predložený nový dôkaz - po jeho vyhodnotení jednotlivo

i vo vzájomných súvislostiach so skôr zabezpečenými dôkazmi - nepresvedčil, o to menej boli pre súd významné sprostredkované informácie a hodnotové súde svedkyne len k predloženému čestnému vyhláseniu.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.